

[Justitsministeren.]

skab til antallet af sager, der behandles af styrelserne, uden at de fører til politi-anmeldelse.

Må jeg sige ganske kort til sidst, at Glistrupsagen overhovedet intet har at gøre med principperne i det stillede spørgsmål.

Maisted (FP):

I det sidste tilfælde kan jeg give justitsministeren ret. Det er også vores opfattelse, at hr. Glistrup ikke bliver behandlet, som man kunne tænke sig at behandle mennesker, der er ansat inden for den offentlige sektor. Desuden havde jeg ærlig talt den opfattelse, at når det drejede sig om den offentlige sektor, havde man en særlig pligt til at påse, at kriminelle forhold blev behandlet, ligesom man havde tænkt sig at behandle andre mennesker uden for den offentlige sektor, der begik kriminelle forhold, og jeg synes, det er en meget dårlig regel, hvis en sådan eksisterer, at man ikke har pligt til at overholde den slags regler inden for den offentlige sektor.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg må protestere imod antydningen af, at man skulle være særlig beskyttet, hvis man er ansat inden for det offentlige; min personlige erfaring på det område er i hvert fald af stik modsat karakter. Det er klart, at man ønsker at have — undskyld, jeg bruger et fremmedord — et vist dekorum for dem, der har et offentligt embede og ansvar, og det bliver fulgt op også i overensstemmelse med det cirkulære fra 1938, der er nævnt her.

I øvrigt vil jeg endnu en gang sige — det får jeg også lejlighed til under næste spørgsmål — at hr. Glistrup behandles fuldstændig som en hvilken som helst anden borger i dette land, og det ville også være unaturligt, om det ikke var tilfældet.

Maisted (FP):

Det er som bekendt ikke min opfattelse. Men det, der er særligt her, er, at der må være en gradforskkel. Når private undlader at anmelde et forhold, er det som regel noget, der angår deres personlige forhold, men i det øjeblik man har indført en regel for den offentlige styrelse, hvor man und-

lader at anmelde kriminelle forhold på et skøn, er det andre menneskers værdier, man administrerer, og derfor burde der ikke gælde de samme regler.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg vil bede hr. Maisted om at undersøge nøje, hvad mit svar går ud på, når det foreligger skriftligt. Der stod nemlig meget tydeligt, at i alle de tilfælde, hvor der er tale om antydning af kriminalitet, er der intet at diskutere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kjærulff-Schmidt (FP) til justitsministeren:

„Vil ministeren uddybe eller afkræfte udtalelsen om, at „det er styret højere oppe fra“, at Glistrupsagen er rejst af bagmandspolitiet?“

(Spm. nr. 154).

Skriftlig begrundelse.

Bagmandspolitiets hoforgan Aktuelt beskæftigede sig Kristi himmelfartsdag den 8. maj 1975 på side 15 med den opfattelse, „at bagmandspolitiet ikke bestilte noget, og at afdelingen kun blev oprettet for at få ram på Glistrup“.

I artiklen, der indeholder et interview med formanden for folketingets retsudvalg, Per Gudme, anføres bl.a.:

„For det første har bagmandspolitiet skullet indarbejdes. For det andet har man gjort det, der forekommer mig at være lidt ved siden af, nemlig at afgive personale til Glistrupsagen, som ikke har noget med bagmænd at gøre. Men det kan man ikke bebrejde bagmandspolitiet, idet det er styret højere oppe fra“. Denne udtalelse bedes kommenteret, og i forbindelse hermed bedes det oplyst, ved hvilke lejligheder sagen har været drøftet mellem ministre og repræsentanter for anklagemyndigheden, og hvilke ministre der har deltaget i sådanne — formelle eller uformelle — drøftelser.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er egentlig fantastisk at opleve, hvordan man fra fremskridtspartiets side benyt-